

Predica de la Krefeld
Sâmbtă □ 2 decembrie 2006, 19.30

Ewald Frank

[...] Laudă și mulțumiri Domnului, Dumnezeului nostru, pentru harul și credincioșia Lui; în mod deosebit, pentru prezența Lui. Dacă Dumnezeu nu este prezent, atunci la ce ar folosi o adunare? Noi L-am invitat; El a făgăduit, și este prezent. El își va confirma Cuvântul, va vorbi cu noi și cu toți cei care sunt uniți cu noi, astăzi, de pe tot pământul – care ascultă și care văd împreună cu noi. Ne gândim într-un mod deosebit la prietenii noștri din Chile și, normal, din toată lumea. Frații au sunat din Nairobi, din Johannesburg, din Capetown, din Africa Centrală, și fratele Walström, fratele Graff, toți frații vă salută din inimă, într-un mod deosebit și fratele Jilson transmite salutări. Lui nu îi merge chiar atât de bine; el este legat cu noi și noi îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru aceasta. Apoi, am primit o mărturie foarte bună: acum aproximativ 1 oră, un tânăr din Italia, probabil în vârstă de 12 ani... unde este? El a fost vindecat de cancer. Unde este băiatul? Acolo este. Fratele nostru Daniel, din apropierea orașului Milano. Și tatăl și fiul au venit în birou, și au relatat: doctorii nu au mai găsit nicio urmă de cancer. Îi suntem pur și simplu mulțumitori lui Dumnezeu. Chiar dacă nu sunt minuni în masă, noi suntem deja mulțumitori pentru minunile care au loc cu anumite persoane, în care Dumnezeu Își poate confirma Cuvântul Său.

Cum s-a amintit deja, toți trimit salutări, și noi de asemenea îi salutăm pe toți... din nordul îndepărtat, în Finlanda, până în sud, pur și simplu în toată Europa și în toată lumea – Domnul Dumnezeu nostru să ne binecuvânteze, să fie cu noi, să folosească această zi și pe cea de mâine, ca să vorbească cu noi, să ne descopere și mai mult Cuvântul Său, și să ne facă de cunoscut voia Lui.

Am multe de relatat din ultima mea călătorie misionară. O voi face pe scurt. Mai ales în Filipine, am călătorit în interiorul țării peste 3000 de kilometri. La întoarcere am zburat pe diferitele insule, și am vestit Cuvântul lui Dumnezeu. Și oamenii s-au strâns de aproape și de departe... au fost prezenți și frați slujitori, într-un număr mare. Suntem pur și simplu mulțumitori... Cu ocazia asta aș dori să-i mulțumesc din inimă și fratelui nostru Leonard Lifessé din Bruxelles. El a ajutat ca adunările unde eu nu am mai fost înainte să aibă loc într-o anumită rânduială. Domnul este pur și simplu credincios... El știe unde locuiesc ai Săi, și știe că ei trebuie să fie chemați afară. Suntem mulțumitori pentru tot.

S-ar putea relata multe lucruri despre uși pe care le-a deschis Dumnezeu și în alte țări. Suntem pur și simplu mulțumitori și din nou mulțumitori pentru toate ușile deschise, pentru inimile deschise, și pentru ocazia și harul pe care le avem, de a purta Cuvântul Său minunat.

Cu privire la lucrurile de afară, vedem cum înaintează vremea sfârșitului. Am aici știrile despre noua biblie... Și este pur și simplu o catastrofă. Titlul de pe prima pagină spune: „Biblia în limbaj politic corect”. Ceea ce este redat aici, este o batjocură. Mat. 28.19 nu mai spune ca în Bibliile noastre, după cum ne este cunoscut tuturor, ci acolo este scris numai: „Scufunțați-i în Numele lui Dumnezeu, Tată și Mamă pentru toți, al Fiului și al puterii Duhului Sfânt”. Așa este scris în noua biblie – limbajul “corect” pentru toți; dar nu mai este limbajul lui Dumnezeu! Este pur și simplu îngrozitor să trebuiască să vezi cum batjocoritorii nu se opresc nici măcar înaintea lui Dumnezeu și a Cuvântului Său, ci se poartă cum doresc ei cu Cuvântul. Cum am spus deja, acolo nu mai scrie „botezați-i”, ci „scufunțați-i”. Botezul înseamnă însă

legământul unui cuget bun cu Dumnezeu, și cine citește cu atenție Rom. 6 va constata ce înseamnă botezul înaintea lui Dumnezeu: să fim îngropați cu Hristos, în moartea Lui. Iar prin ridicarea din apă arătăm că am înviat împreună cu El, la o viață nouă.

În Exod 20.2 nu mai este scris „*Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău*” - aici stă scris doar „Eu sunt aici, sunt dumnezeirea ta.” În 2 Cor. 3.17 nu mai este scris „*Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.*” - aici stă scris „Cel veșnic este puterea Duhului, și unde este puterea Duhului Celui Veșnic, acolo este libertatea”. Și așa se continuă... În Mat. 6.9 nu mai este scris „*Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău*” ci în noua biblie stă scris: „Tu Dumnezeule, ne ești Tată și Mamă în cer”. Da... Ce să mai spui la toate astea? În porunci nu mai este scris „*Să nu preacurvești*”, acolo este scris „*să nu deranjezi relația altuia*”. Și merge mai departe și mai departe... Ce să spunem la aceasta? Nu mai este scris „*să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*”, ci acolo este scris „*să o iubești pe cea de lângă tine ca pe tine însuși*”. Pur și simplu au făcut ce-au vrut cu Cuvântul lui Dumnezeu. În general, o traducere a Bibliei are cam peste opt mii de cuvinte. Traducerea aceasta are peste zece mii de cuvinte. S-a făcut din ea o carte de povestiri. Pentru noi este de neînțeles. Dumnezeu încă privește, dar va veni și răfuiala. Răfuiala va veni. Cu toții putem fi siguri de asta.

Cum am spus deja, noi suntem mâhniți. Desigur că cei mai mulți oameni o susțin. Dar se pune marea întrebare: nu a devenit toată creștinătatea o religie, o formă, fără ca oamenii să fi primit o legătură cu Dumnezeu? Și, de fapt, despre asta este vorba. Este vorba despre faptul că Dumnezeu S-a arătat personal omenirii, în Isus Hristos; că Dumnezeu ne-a împăcat cu Sine, în Isus Hristos, ne-a iertat, ne-a dăruit viață veșnică prin har. Despre aceasta este vorba, nu despre o religie.

Frați și surori, mă mișcă așa de mult... Am putea spune multe lucruri referitoare la direcția pe care o iau lucrurile fie din punct de vedere politic, economic, sau religios. Totul vorbește foarte tare și foarte clar, că revenirea Domnului nostru s-a apropiat într-adevăr foarte, foarte mult. Iar adunările pe care ni le dă Dumnezeu, să ne slujească cu adevărat pentru a veni mai aproape de Domnul – cum a citit fratele Müller, că adunările slujesc ca Domnul nostru să ne dăruiască o baie de apă în Cuvânt, să ne poată curăți și sfinți ca noi să ne putem înfățișa înaintea feței Lui prin har, fără pată și fără zbârcitură.

În legătură cu această nouă traducere a Bibliei, comentatorii s-au ocupat într-un mod îngrozitor chiar și de relatarea despre creație; s-a spus pur și simplu: cine crede într-o creație în șapte zile este un prost. Evoluția, Darwin, ar trebui să aibă ultimul cuvânt. Foarte trist. Acum 147 de ani, Darwin a prezentat teoria lui, în anul 1859. Evoluție... celula primară. El ar fi trebuit să spună cel puțin și Cine a creat celula primară și cine a pus viață în aceasta. Pur și simplu este foarte, foarte trist... S-ar putea spune multe despre asta. Nici nu mai știi pentru cine să te mai rogi... Să ne rugăm pentru toți aceia rânduți la viață veșnică, ca ei să audă Cuvântul lui Dumnezeu și să fie chemați afară, să primească respect pentru Cuvântul lui Dumnezeu.

A trebuit să mă gândesc la Geneza, unde cu adevărat este scris de fiecare dată, negru pe alb, în Geneza 1.5, ultima parte: „*Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.*” Apoi continuă în cap. 1.8, tot în ultima parte: „*Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.*” Și așa continuă în v. 13: „*Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.*” Și v. 19: „*Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.*” Și a cincea zi, a șasea zi, ... apoi stă scris negru pe alb: Gen. 2 de la v. 1: „*Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul, și toată oștirea lor. În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a*

sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.” Apoi este scrisă propoziția minunată: „Iată istoria cerurilor și a pământului, **când au fost făcute.**” La început nu duhul lui Darwin se mișca deasupra apelor, ci Duhul lui Dumnezeu. Și Dumnezeu a vorbit, și s-a făcut. Mulțumim Domnului Dumnezeu că putem crede așa cum zice Scriptura.

La darea legii, Domnul Dumnezeu, în Exod 20, a mărturisit, de asemenea, ce s-a întâmplat la facere: Exod. 20 de la v. 11: „Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” Apoi Domnul Dumnezeu a rânduit păzirea Sabatului, numai pentru poporul lui Israel, ca un semn al legământului. Exod 31 de la v. 12... Citesc numai v. 16-17: „Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat. Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat.” Se poate merge până la Apocalipsa, și toată Scriptura mărturisește despre faptul că Dumnezeu este Creatorul. Încă un loc, din Isaia 40. Și am fi dorit ca toți cei ce ne batjocoresc pentru că noi credem relatarea despre creație așa cum ne-a fost lăsată în Sfânta Scriptură... Și spunem că Dumnezeu este Creatorul întregului Univers... Și aici, ar putea fi întrebați toți acești domni, după cum este scris în Isaia 40.28 „Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeul cel veșnic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.” Și așa mai departe... Mulțumim lui Dumnezeu din inimă. Cum am spus deja, până în Apocalipsa 4 avem mărturia despre Domnul Dumnezeu ca Creator. Și aici stă scris cuvântul „vrednic”. Apoc. 4.11: „Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” Aș fi dorit ca toți batjocoritorii să audă ce este scris în Romani 1.18: „Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înăbușe adevărul în nelegiuirea lor.” V. 20: „În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit (cu ochiul duhovnicesc), de la facerea lumii...” – cu ochiul duhovnicesc, nu cu cel firesc, nu cu mintea. Cu ochiul duhovnicesc se poate vedea lămurit „puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui.” Apoi citim: „Așa că nu se pot dezvinovăți.” Nu știu dacă putem îndrăzni să citim mai departe în acest capitol, ca să constatăm că Dumnezeu i-a părăsit pe acești oameni... Puteți citi, o puteți pune la inimă, deși este referitor la alți oameni. V. 21: „fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au datat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s-a întunecat. S-au fâlit că sunt înțelepți, și au înnebunit;” Și continuă... v. 23: „și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o imagine (chip) care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târâtoare. De aceea, Dumnezeu i-a lăsat...” Așa este scris, de la v. 24: „De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile...” Și continuă, v. 25: „căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin.” Da. Apoi sunt enumerate consecințele: și anume, că lucrurile s-au schimbat. Este scris aici... Este penibil să citim. V. 26: „Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuințarea firească a lor într-una care este împotriva firii; tot astfel și bărbații, au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească ...” Nici nu se mai poate citi mai departe. Dar aceasta este situația actuală – Sodoma și Gomora... pur și simplu de neînțeles. Și

necazul acesta a ajuns până la Ierusalim, și evreii ortodocși s-au enervat pentru că acești tineri homosexuali demonstrează chiar în cartierele ortodoxe – demonstrează în Ierusalim. Nu mai sunt cuvinte pentru ceea ce se petrece. Îți stă mintea-n loc... Este timpul sfârșitului. De aceea când citim în Apoc. 11 că cei doi proroci vor fi uciși, și în timpul lor orașul Ierusalim va fi numit „Sodoma”... Totul este deja scris în Cuvântul profetic. Apoc. 11 – citim aici despre cei doi proroci care vor fi uciși după slujba lor. Apoc. 11.8 *„Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața cetății celei mari, care, în înțeles duhovnicesc, se cheamă "Sodoma" și "Egipt", unde a fost răstignit și Domnul lor.”* Cât de des trebuie s-o spunem: noi nu mai înțelegem lucrurile care se petrec. Fiți odată cinstiți: chiar și un om normal la minte are greutatea mari... - și nădăjduiesc că toți sunt maturi aici – are greutatea mari în a înțelege cum poate un bărbat să formeze o pereche cu un alt bărbat, sau cum poate să fie pereche o femeie cu o altă femeie. Este de neînțeles. Pentru mine, de asemenea... Dar este vremea sfârșitului. Sodoma și Gomora sunt aici. În Gen. 19, când cei doi îngeri au mers de la Avraam spre Sodoma, bărbații aceia au vrut să se împreuneze cu acești vizitatori cerești. Lot s-a îngrijit ca ei să vină în casa lui. Aceia au vrut să intre în casă peste ei, dar Dumnezeu a dăruit har, și le-a orbit ochii. Dacă Domnul nostru vorbește despre aceasta: „cum a fost în zilele lui Noe”, „cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi în zilele când se va descoperi Fiul omului” atunci noi cu adevărat vedem lucrurile în direct, în lumea aceasta. De cealaltă parte avem harul Dumnezeului nostru, ca în toată această rătăcire, în toată această încurcătură noi să auzim glasul lui Dumnezeu, și am primit înapoi respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu. La aceasta se potrivește Romani 12.1-3: *„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”* - voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită ne este descoperită prin Cuvântul lui Dumnezeu. Și când ne gândim că Dumnezeu ne-a încredințat cu adevărat Cuvântul Său cel sfânt... aceasta nu este numai o pretenție a noastră, ci este adevărat. Dumnezeu ne-a încredințat Cuvântul, ca sămânță dumnezeiască. Și acum urmează punctul, care este subliniat într-un mod deosebit în Ieremia 4, și anume, să deștelenim un ogor nou și să nu semănăm între spini, ci inimile să fie pregătite ca să primească Cuvântul Dumnezeului nostru, ca sămânță, ca sămânța să nu cadă între spini, apoi să fie înăbușită și să nu poată rodi. Ieremia 4.22. Poate citim mai întâi în Ier. 4.3-4: *„Căci așa vorbește Domnul către oamenii din Iuda și din Ierusalim: ,Deșteleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini! Tăiați-vă împrejur pentru Domnul, tăiați-vă împrejur inimile, oamenii lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului...”* Nu în vechea stare a inimii, ci Domnul să dăruiască o inimă nouă, un duh nou, ca pur și simplu să fie arat ceva nou, cum face și plugarul. Plugarul nu merge pur și simplu afară și seamănă: mai înainte folosește plugul, terenul este pregătit, și după aceea este semănată sămânța. Deci, Dumnezeu ne dăruiește întotdeauna ambele: inimile noastre sunt pregătite, și sămânța poate fi semănată în acestea. La aceasta slujesc adunările noastre.

Același cuvânt este accentuat și în Osea cap. 10. Cap. 10.12: *„Semănați potrivit cu neprihănirea și veți secera potrivit cu îndurarea. Deșteleniți-vă un ogor nou! Este vremea să căutați pe Domnul, ca să vină și să vă ploaie mântuire. Ați arat răul, ați secerat nelegiuirea, și ați mâncat rodul minciunii. Căci te-ai încrezut în carele tale de luptă, în numărul oamenilor tăi viteji.”* Avem aici comparația: un ogor deștelenit - acesta trebuie să-l avem. Și să nu arăm răul pe pământul cel nou, ci să-l scoatem afară, pentru ca ceva cu adevărat nou să poată fi semănat. Am spus-o aici în

repetate rânduri: Dumnezeu cheamă afară din toate bisericile, din toate bisericile libere, din toate religiile, popoarele și limbile, ca să-Și sfințească poporul - turma răscumpărată prin sânge - în Cuvântul Său.

După cum am auzit în cuvântul de introducere. Domnul nostru a intrat în sfânta sfintelor cu propriul Său sânge care a curs pe crucea Golgotei, și l-a pus sângele pe tronul îndurării, iar sângele vorbește pentru noi, pentru toți cei care au fost răscumpărați prin sângele Mielului.

Fără să judecăm, uitați-vă în biserici: pretutindeni se amestecă cu politica, pretutindeni și iar pretutindeni. Unde se mai predică adevărata evanghelie? Și ca să mai subliniem încă o dată acest lucru, adevărata învățătură a apostolilor este prezentată drept falsă. De exemplu, botezul în Numele Domnului Isus Hristos. Nu este nicio biserică și nicio denotație care să nu ne acuze că am fi eretici. Și motivul este că noi, conform cărții Faptelor, botezăm în Numele Domnului Isus Hristos. Eu întreb astăzi întreaga lume: ar îndrăzni teologii vremii noastre să stea înaintea lui Petru și să-i spună: „Petru, tu ai fost un eretic!” Ar îndrăzni ei să stea înaintea lui Pavel și să-i spună: „Pavel, ai fost un eretic!” Ar îndrăzni să stea înaintea lui Filip și să-i spună: „Tu ești un eretic!” Cu siguranță nu. Sunt orbi, și iarăși orbi. Fără descoperire, n-o vedem. Trebuie să ne fie descoperit. Fără descoperire, ei scriu acum „scufundați-i în”. Se poate scufunda în multe lucruri. Dar este vorba despre botez, despre Nume. „Botezați-i în Numele” în care ni s-a descoperit Dumnezeu ca Tată, în Fiul, și prin Duhul Sfânt. Foarte clar. Dar trebuie să fie descoperit de Dumnezeu.

Și aceasta noi am mai spus-o: în Matei 7, când vor fi chemați la judecată toți marii carismatici, atunci ei vor putea enumera multe lucruri. Trei lucruri importante vor putea enumera: „n-am prorocit noi în Numele Tău?” „N-am scos noi draci în Numele Tău?” „N-am făcut noi mari minuni în Numele Tău?” Ceea ce n-au putut spune a fost „Noi ne-am lăsat botezați în Numele Tău.” Ceea ce n-au putut și nu pot spune este „Noi am botezat pe alții în Numele Tău, cum au făcut Petru și Pavel.” Ei n-o pot spune. Ei pot doar să enumere ce-au făcut în Numele Domnului, dar asta nu-i va ajuta în ziua aceea, pentru că ei înșiși nu s-au supus vocii lui Dumnezeu, și n-au primit descoperirea dată de Dumnezeu, ci, până și cu Numele Domnului ei fac cea mai mare afacere din domeniul religios.

De aceea, frați și surori, dacă noi, aici, în acest loc, avem datoria sfântă de a predica sfântul Cuvânt așa cum ne-a fost lăsat, atunci nu ne referim la un singur verset, ci și la al doilea, și la al treilea, la toate versetele care aparțin unei teme. Și de aceea, în acest loc, noi nu putem semăna între spini, între buruieni, ci pământul trebuie curățat, trebuie să fie un ogor bine pregătit. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie predicat fără compromisuri. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu, vor asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Se începe prin aceea că noi primim legătura cu Dumnezeu. Cui nu-i este arătat de Dumnezeu, și cine nu este convins prin Duhul lui Dumnezeu că este pierdut, acela nu va striga niciodată după mântuire. Mai întâi Duhul lui Dumnezeu trebuie să ne convingă de păcat, de neprihănire și de judecată. Și Duhul lui Dumnezeu trebuie să ne conducă la pocăință. Trebuie să intrăm prin poarta cea strâmtă, și să pășim pe calea îngustă. Și trebuie să se întâmple așa cum a spus-o Domnul nostru: „*trebuie să fiți născuți din nou*”, altfel nu veți moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Deci, este o cale îngustă, vie, dar noi trebuie să pășim pe aceasta. Asta nu se face prin apartenență, ci numai prin nașterea din nou. Iar nașterea din nou este o trăire supranaturală, pe care o putem avea cu Dumnezeu, prin har. Noi am spus-o adesea în acest loc: conform Matei 13, Marcu 4, Luca 8, Cuvântul este sămânța. Și dacă noi primim sămânța Cuvântului, atunci se adaugă credința și Duhul Sfânt vine peste noi și lucrează o nouă viață, divină, care este în Cuvânt. În fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este viață. Domnul

nostru spune „cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață”. Ce am primit noi prin slujba fratelui Branham? Ce a fost pus din nou pe sfeșnic? Ceea ce s-a pierdut. Ce a rămas, a fost numai o formă. Ei au o formă de evlavie. Însă puterea s-a pierdut, și Dumnezeu a restituit. Frați și surori, noi nu mărturisim lucruri, de care încercăm să ne convingem singuri, ci mărturisim despre ceea ce au văzut ochii noștri, despre ceea ce au auzit urechile noastre. Noi am trăit slujba supranaturală a fratelui Branham. Și astăzi am adus cu mine *această* fotografie, ca să v-o arăt. Intenționat am adus-o. Știți de ce? Eu, fratele Frank, am ținut în mână această fotografie în 18 decembrie 1969, în salonul de artă religioasă, pe „Constitution Avenue”, în Washington. Acolo am ținut în mână fotografia făcută pe 24 ianuarie 1950, de către criticii fratelui Branham (dl. Ayers și dl. Kipperman), cu lumina supranaturală deasupra capului fratelui Branham. Eu, fratele Frank, m-am oprit în Washington, în drum spre Tucson, la conferința cu fratele Green, și am găsit acolo această fotografie, și acolo am ținut-o în mână. De ce v-am arătat-o azi aici? Numai ca să vedeți că o asemenea slujbă n-a mai existat pe pământ niciodată înainte. Vă rog, nu vă poticniți în asta. Când Dumnezeu lucrează pe pământ, atunci se întâmplă supranaturalul.

Toți carismaticii pot să facă ce vor pe plan firesc, dar acolo unde Dumnezeu mărturisește cu adevărat despre Sine, unde Se descoperă, acolo are loc supranaturalul. Noul Testament a început cu lucrările supranaturale ale lui Dumnezeu. De câte ori să mai spunem: Luca 1.11: Gavril îl vizitează pe Zaharia. Acest lucru nu este ceva obișnuit. Sosise clipa, timpul se împlinise, cerul s-a coborât – Dumnezeu a început să facă istoria mântuirii. Și aici este punctul pe care noi trebuie să îl subliniem din nou. Voia lui Dumnezeu s-a întâmplat prin slujba făgăduită a unui proroc. Isaia 40.3 a fost o făgăduință. Iar când s-a împlinit vremea, s-a împlinit ceea ce Dumnezeu a făgăduit. Acest lucru trebuie să-l înțelegem: mai întâi Dumnezeu dă făgăduințe, iar când se împlinesc vremea, atunci făgăduințele se împlinesc, atunci ele devin realitate. Și? Ce a fost? Toți cărturarii și-au văzut mai departe de-ale lor, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Ei au respins ceea ce primise Ioan de la Dumnezeu, nu au primit nici botezul.

Frați și surori, voi spune atâta timp până vine Domnul: noi avem marele privilegiu ca în vremea noastră să trăim slujba făgăduită. Dacă Dumnezeu însuși spune „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*” cine este omul care ar spune după aceea: „Aceasta nu o cred”? Ok. Dacă nu vrei s-o crezi, e treaba ta. Trebuie crezută, ca să-ți fie descoperită. Cine n-o poate crede, aceluia nu-i va fi niciodată descoperită. Putem îmbătrâni ca Metusala, că tot nu ne va fi descoperit. Descoperirea vine în clipa când credem ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său și ceea ce ne-a rânduit.

Poate nu puteți relata aceasta ca și mine, dar și voi ați văzut filmul. Ați văzut cum această lumină supranaturală venea deasupra persoanei pentru care fratele Branham era pe cale să se roage. Și el a știut cu exactitate: aceasta este persoana căreia Dumnezeu i se adresează acum, aceasta este persoana de care se ocupă Dumnezeu în acest moment. El a văzut lumina deasupra persoanei. Atunci Dumnezeu îi arăta în vedenie ce este cu această persoană. Eu am trăit-o personal în direct de 14 ori și între 15-20 de ori în aceste 14 adunări pe care le-am trăit în direct. De ce spun acestea acum? Pentru că noi n-am urmat basme meșteșugit alcătuite, ci în vremea noastră Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său, a trimis un proroc care să ne aducă la temelia originală, la învățătura apostolilor și a prorocilor. Și acest lucru trebuie să fie de asemenea subliniat, din 1 Împ. 18.37 unde este scris că Dumnezeu le-a întors inimile. Dacă Dumnezeu lucrează ceva, atunci asta nu se întâmplă doar pentru a avea spectatori, ci pentru a ne întoarce inimile. „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor.*”

Este vorba ca inimile noastre să fie întoarse spre Dumnezeu. Și așa cum părinții vechi testamentari au fost întorși la credința copiilor noului legământ, tot așa noi acum suntem acum conduși la credința părinților noștri de la început. Și Dumnezeu a confirmat-o într-un mod supranatural, timp de 20 de ani, iar lumea religioasă trece pe lângă aceasta, când până și Vaticanul scrie în știrile sale despre fratele Branham și traducătorul său din Zürich, dl. Hollenweger. Vaticanul scrie oficial: „Slujba lui William Branham a scos la suprafață 500 de evangheliști.” Dar nu despre asta este vorba! Nu era vorba ca dintr-o asemenea slujbă făgăduită, trimisă și confirmată de Dumnezeu să se ridice 500 de evangheliști de vindecare, care au cu toții programele lor și care pretind cu toții că sunt trimiși de Dumnezeu, și trec pe lângă Cuvântul descoperit de Dumnezeu. Acesta nu poate fi scopul slujbei, și nici toate adunările carismatice. Rezultatul final trebuie să fie biserica chemată afară, Biserica-Mireasă, care ascultă cu adevărat ceea ce are de spus acum Duhul bisericilor, și anume ca inimile noastre să fie întoarse la Dumnezeu, la Cuvântul Său, să fim scoși din toate tradițiile, din tot ce au învățat bisericile și bisericile libere, și să fim aduși înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este scopul pentru care a lucrat Dumnezeu într-un mod supranatural, în vremea noastră. Dumnezeu nu are timp de pierdut, și nici noi nu ne putem juca cu timpul pe care ni-l dă Dumnezeu. Ci, trebuie să ne lăsăm așezați în lucrarea lui Dumnezeu prin har.

Deci, despre ce este vorba acum? Este vorba ca Biserica să-L trăiască pe Dumnezeu în același fel ca frații noștri de la început: un Domn, o credință, un botez – astfel ca totul să fie reșezat în starea de la început.

Dragi frați și surori, de ce avem în Biblie relatarea, de ce avem făgăduința „vi-l voi trimite pe prorocul Ilie”? Numai așa ca să mai avem câteva pagini în Biblie? Sau mai are Dumnezeu să ne spună ceva prin Cuvântul Său? Cum a fost pe vremea aceea? Oamenii au mers pe căile lor, se închinau la idoli – 400 de preoți ai Astarteei, 450 de preoți ai lui Baal... oamenii mergeau în toate direcțiile, nu mai știa nimeni care este calea corectă. Și atunci Dumnezeu trimite un proroc, care trebuia să cheme înapoi poporul. Și el a zidit altarul și a spus: „Cât timp mai vreți să oscilați între două păreri?” Aceasta este problema noastră de astăzi: oamenii cărora le face plăcere să oscileze între două păreri n-au înțeles. Dar toți cei ce sunt din Dumnezeu, care sunt cu adevărat rânduiți la viață veșnică, vor asculta de mesaj și le va fi descoperit despre ce este vorba de fapt. Cu această nouă traducere a Bibliei, vedem clar cât de mult a deviat lumea religioasă de la Dumnezeu – nu se mai opresc de la nimic. Și cine se mai miră dacă oamenii aceștia nu mai pot să creadă ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său și ceea ce a făcut El? O mai spun o dată: privilegiul pe care ni l-a dat nouă Dumnezeu constă în faptul de a recunoaște: aici sunt făgăduințele, aici este împlinirea lor – lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în vremea noastră. Nu ca să ne fie atrasă atenția la un om, ci la Dumnezeu și la ceea ce face Dumnezeu în prezent. Dar chiar și în acest punct este scris: „*Cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește, și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.*”

Sunt trei domenii pe care trebuie mereu să le avem în vedere, în locul acesta: partea evanghelică, partea de învățătură, și partea profetică. În toate domeniile noi trebuie să deschidem Biblia și trebuie să vedem legăturile în Sfânta Scriptură ca să recunoaștem de la Dumnezeu cât de mult a înaintat timpul și prin aceasta să vedem cât de aproape este revenirea lui Isus Hristos, a Domnului nostru. După estimarea noastră, pe baza profeției biblice și a ceea ce este publicat la Vatican... papa tocmai a spus că Națiunile Unite n-au reușit să realizeze planul de pace în Orientul Mijlociu și că acest lucru trebuie să aibă loc acum. Aceasta este cea mai urgentă sarcină acum; și

pentru că politicienii nu sunt în stare s-o facă, trebuie să fie cineva care n-are tancuri, care nu mărșăluiește în Irak unde sunt deja câteva sute de mii de morți și unde peste trei mii de soldați americani și-au pierdut viața, iar șiiții sunt împotriva suniților, iar suniții sunt împotriva șiiților; în felul acesta nu vine pacea. Trebuie să fie cineva care n-are trupe, care are doar garda elvețiană – nu-i așa? Și este suficient... Trebuie să fie cineva care poate aduce ambele tabere la o masă, și aceasta este acum noutatea: ei fac presiuni acum ca legământul (contractul) dintre părți să se încheie. Noi toți care cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu, și Daniel 9.27 și toate celelalte versete, recunoaștem cu adevărat că profeția biblică a înaintat așa de mult în împlinire, încât noi trebuie pur și simplu trebuie să spunem: „Doamne iubit, dă-ne harul să ne trezim și să ne întoarcem la dragostea dintâi.”

Acest lucru este de asemenea important, dragi frați și surori, și anume ce este scris în „Tatăl nostru”: („și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri.”) Să iertăm așa cum am fost și noi iertați, să nu ne contabilizăm nimic unul altuia, să nu ne reproșăm nimic unul altuia, ci așa cum Dumnezeu ne-a iertat pe noi în Hristos... dacă este ceva, haideți să ne iertăm unii pe alții. Dragostea acoperă o sumedenie de păcate. Să nu ne mai ținem dreptatea noastră. Cine are dreptate? Desigur că nimeni. Dumnezeu ne cunoaște inimile. Chiar dacă credem că avem dreptate și încercăm să ne-o impunem, s-o lăsăm baltă. S-o uităm! Vremea asta a trecut! Nimeni n-are dreptate! Dumnezeu are dreptate! Dumnezeu are dreptate! Și așa cum scrie în Marcu 11, „Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva” și atunci se întâmplă. [...] Dragostea lui Dumnezeu trebuie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Dumnezeu trebuie să poată avea calea Lui cu noi toți, și atunci va fi o atmosferă în care este prezent Dumnezeu și în care noi toți ne simțim bine – când cu adevărat nimeni nu mai reproșează nimic celuilalt, ci inimile noastre sunt curățite, păcatele noastre sunt iertate. Și toți cei ce păcătuiesc împotriva noastră sunt iertați pur și simplu. Nimic de contabilizat, și atunci pacea lui Dumnezeu care întrece orice pricepere va stăpâni în inimile și mințile noastre în Isus Hristos, Domnul nostru. Atunci sângele Mielului ne va curăți de toate păcatele. Apoi putem citi ce a scris Petru despre răscumpărare. Apostolii au atins miezul. Aici, în 1 Petru 1.18 este scris: „căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpeți din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi.” Apoi în v. 21 „care, prin El, sunteți credincioși în Dumnezeu, care L-a înviat din morți, și I-a dat slavă, pentru ca, credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu.” Haideți să permitem acest lucru fiecărui frate și fiecărei surori: și anume că noi am primit legătura cu Dumnezeu, că fărădelegea ta și a mea a fost iertată prin sângele Mielului, că noi am primit cu adevărat împăcarea cu Dumnezeu, că aceasta a devenit trăirea noastră personală, de mântuire, că noi nu mai suntem oaspeți și străini ci cetățeni ai casei lui Dumnezeu, și că noi ca Biserică a Domnului putem fi locul descoperirii lui Dumnezeu pe pământ, putem fi Templul lui Dumnezeu în care El se poate descoperi. Și ne apropiem de acest ceas. De-ar începe chiar azi... oamenii să aibă o trăire cu Dumnezeu, să fie dăruită pocăința prin Duhul, să fie dăruită credința, să putem să avem cu adevărat propriile noastre trăiri de mântuire cu Dumnezeu prin har. Oricine crede cum zice Scriptura va și trăi cu Dumnezeu ceea ce a făgăduit Scriptura, o va primi. Și aceasta este credința pe care Domnul ne-a dat-o prin har.

Acum, încă un gând: în Vechiul Testament, bărbații lui Dumnezeu au prorocit despre harul care va veni peste noi. În Noul Testament noi putem spune că „din

plinătatea Lui noi am primit har după har.” Haideți să privim în viețile noastre cum ne-a purtat Dumnezeu, cum ne-a descoperit Cuvântul Său, cum ne-a făcut de cunoscut tainele din Cuvântul Său. EL ne-a dus cu adevărat în locul preasfânt. Despre bărbații lui Dumnezeu din Vechiul Testament ni se spune în 1 Pet. 1.12 *„Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească.”* Bărbații lui Dumnezeu din Vechiul Testament au anunțat, se întrebau ce vremuri avea în vedere Duhul lui Dumnezeu, când se va întâmpla. Să ne gândim numai la Isaia, când a prorocit: „o fecioară va rămâne însărcinată”. Eu pot să-mi închipui că dacă l-ar fi întrebat cineva pe patul lui de moarte „om al lui Dumnezeu, tu chiar crezi ce ai spus?” el ar fi răspuns „Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Vă puteți baza pe aceasta. Se va întâmpla!” Dar 800 de ani au venit și a trecut. Însă când a venit vremea, s-a împlinit. L-am fi putut întreba pe Maleahi: „Tu ai profețit că Domnul Își va trimite solul. Noi n-am văzut și n-am auzit de el. Tot mai crezi că făgăduința ta se va împlini?” Și el ar fi putut să răspundă „Se va împlini pentru că este AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Au trecut 400 de ani, și când s-a împlinit vremea, s-a întâmplat. Frați și surori, noi avem o mare problemă cu timpul, și o spunem foarte sincer, așa cum este: deja Pavel, și bărbații lui Dumnezeu, acum două mii de ani au contat pe revenirea Domnului. Martin Luther, marele reformator, a spus: „Așa cum cele trei zile și nopți nu s-au împlinit cu Iona, tot așa nu vor trece două mii de ani până la revenirea lui Isus Hristos.” Toți bărbații lui Dumnezeu au contat pe aceasta, la vremea lor. Și fratele Branham a contat pe deplin că Domnul va reveni în timpul vieții lui. Acum, au trecut din nou 40 de ani. Și s-ar putea ca cineva să se gândească „Frate Frank, tu și-n 1960, sau 1965, sau 1966, ai predicat despre revenirea Domnului, și noi tot mai așteptăm.” Să așteptăm! Noi nu așteptăm în zadar. Domnul a făgăduit. El va reveni. Și hai să fim sinceri: dacă Domnul ar fi venit deja, prin anii 1960-70, atunci mulți dintre noi n-am fi fost acolo. De aceea este scris că *„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.”* Și când este împlinit timpul și este chemat și ultimul, și a intrat, atunci ușa harului se va închide, atunci Domnul vine să ne ia acasă. Și mie mi se pare că durează prea mult... Mi-ar plăcea să fim în viață atunci când se va întâmpla. Și, să fiu sincer, eu contez pe revenirea Domnului în timpul nostru. Eu contez pe deplin pe revenirea Domnului în timpul nostru. Timpul este în mâna Lui. EL hotărăște când. Deja am spus-o: Pavel a contat pe asta – la fel și apostolii. Se va întâmpla la vremea potrivită. Isus nu întârzie niciodată. Important este ca noi să fim pregătiți, să fim aduși în concordanță cu Dumnezeu, ca să trăim personal lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu, și prin aceasta să avem parte personal de ceea ce a rânduit Dumnezeu pentru noi prin har.

Deci, Dumnezeu ne-a trimis ultimul mesaj, pentru a chema afară, pentru a pregăti. EL ne-a dăruit prin har partea evanghelică, ca să vestim evanghelia veșnică așa cum a fost vestită în original; s-o mai vestim încă o dată întregii omeniri. EL ne-a dăruit harul de a vesti totul conform Cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca Biserica să fie zidită pe temelia apostolilor și a prorocilor. EL ne-a dăruit acces la Cuvântul prorociei, prin har. Acestea sunt lucruri pe care niciun om nu și le poate lua de la sine; doar dacă-i sunt date de Dumnezeu. Deci, mulțumim Domnului nostru că ne-a cercetat cu îndurare, că n-a trecut pe lângă noi, ci ne-a văzut, ne-a chemat și ne-a putut aduce în concordanță cu El și cu Cuvântul Său prin har. Noi cu adevărat suntem de acord în interiorul nostru cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său, ca să credem așa cum a spus Scriptura. Aici nu sunt programe omenești. Aici este mesajul dumnezeiesc

pentru vremea sfârșitului, ultima parte a planului divin de mântuire, în care am fost incluși și noi – și toate acestea sunt prin har. Să ne fie dăruit ca în inimile noastre să fim de acord și să devenim una cu Domnul, și de asemenea unii cu alții. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, să fie cu noi toți! Cuvântul Său nu se va întoarce gol nici astăzi, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis. Dumnezeu dăruiește descoperire prin Duhul Său. A lui să fie cinstea acum și în veci. Aleluia. Amin.

Să ne ridicăm pentru rugăciune. Aș dori ca cele două surori să ne cânte o cântare, pe care de curând am auzit-o în Ingolstadt. O cântare frumoasă pe care am cântat-o cu zeci de ani în urmă. Poate ne putem alătura și noi refrenului. [...] Mulțumesc. Noi am cântat de multe ori această cântare în engleză.

Să ne aplecăm capetele. Să rămânem în rugăciune liniștită. „Lasă-mă să înțeleg Cuvântul Tău. Lasă-mă să recunosc voia Ta.” Noi am cântat cu inimile noastre. Noi am auzit Cuvântul lui Dumnezeu. Frați și surori, stimați prieteni, astăzi Domnul dorește să-Și confirme Cuvântul. El dorește să mântuiască, să elibereze, să vindece și dorește să binecuvânteze. Dacă în voi s-a produs credință prin vestire, atunci luați-L pe Dumnezeu pe cuvânt. Nu vă uitați la situații – cu toții înclinăm să facem acest lucru, să privim la toate încercările, la tot ce vine de-a lungul căii noastre... Și cu siguranță cu toții trebuie să trecem prin încercări. Oriunde am privi, peste tot sunt necazuri. Însă noi Îl cunoaștem pe Cel ce a făgăduit: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” Noi Îl cunoaștem pe Cel ce a spus: „Orice veți cere în Numele Meu vă va fi dat.” Și veți ști, frați și surori, stimați prieteni, că și noi suntem aici pentru voi, în Numele Domnului, ca să credem împreună cu voi, să ne rugăm împreună cu voi, și să-L luăm pe Dumnezeu pe Cuvântul Său. Mai întâi noi credem din toată inima așa cum zice Scriptura – fiecare făgăduință, și tot ceea ce a făcut Dumnezeu deja, ca s-o primim și să mergem mai departe cu Domnul.

Noi am spus de multe ori și acest lucru: fiecare trezire a fost deja pregătirea pentru următoarea trezire, și mesajul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu este, desigur, pentru ca Mireasa să fie chemată afară, pregătită și adusă în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Său. Frați și surori, aceste lucruri se petrec într-un timp când Cuvântul lui Dumnezeu a căzut în mâinile oamenilor, când oamenii fac ce vor cu Dumnezeu și Cuvântul Său. În acest timp Dumnezeu a lucrat în așa fel încât există o turmă mică ce ia seama la ceea ce spune Duhul Bisericilor - o turmă mică cu un respect sfânt pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Este har... și să știm cu toții că acolo se află alegerea dinaintea întemeierii lumii. Așa cum Mielul lui Dumnezeu a fost rânduit mai dinainte de întemeierea lumii ca să moară pentru noi, tot așa noi am fost aleși înaintea întemeierii lumii ca să avem parte de lucrarea încheiată de răscumpărare, până vom ajunge de la credință la vedere.

Mai ales cei ce sunt azi aici pentru prima dată, care n-au mai fost într-o asemenea adunare: primiți-o, acceptați-o, și Dumnezeu vi se va descoperi. La fel spunem tuturor celor ce doresc să-și rededice viețile lui Dumnezeu: Domnul este prezent. El le spune tuturor: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre*” El este aici, și ne spune „*Intrați pe poarta cea strâmtă.*” Pășiți pe calea îngustă care duce la viață. EL este prezent. De asemenea toți cei ce au necazuri, cei ce nu se pot ajuta singuri... Și dacă ne gândim la câte ispite sunt expuși tinerii noștri, până la droguri. Astăzi vă spunem că niciun om nu a căzut atât de jos încât Domnul să nu-l poată ridica. Dumnezeu este prezent ca să elibereze prinșii de război, să fie îndurător, să dăruiască iertare și să elibereze. Chemați Numele Domnului. Aici nu este nimeni care să osândească, nimeni care să ridice o piatră și să

arunce... Aici sunt oameni iertați, care simt cu toții, care se roagă împreună cu toți ceilalți și care doresc să trăiască împreună cu toți ceilalți faptul că Dumnezeu este îndurător. În zilele Bibliei, când Domnul nostru a umblat pe acest pământ, toți oamenii au putut să vină la El – cei ce erau trudiți și împovărați, chiar și cei chinuți de demoni au putut veni, și cu toții au trăit puterea lui Dumnezeu. Acolo unde este prezent Isus Hristos, de acolo și demonii trebuie să plece, acolo robii sunt eliberați, acolo Dumnezeu își confirmă sfântul Său Cuvânt. Noi suntem martori ai acestui lucru. Astăzi pot avea loc vindecări. Primiți-o prin credință. Puneți-vă mâinile pe lucrurile care vă lipsesc și mulțumiți Domnului Dumnezeu pentru vindecare. Iar cei care sunt chinuți și împovărați să I-o spună Domnului. Aici n-avem scaune de spovedanie, canoane, - aici nu există așa ceva. Aici este numai har pe care-l dă Dumnezeu tuturor celor ce-L cheamă. Și Sfânta Scriptură spune „*Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!*” Chemați Numele Domnului și veți fi mântuiți, veți fi vindecați, veți fi eliberați. Aici nu oamenii, ci Dumnezeu lucrează prin Duhul Sfânt. Aleluia. Primiți-o. Vă aparține, sunteți câștigat prin moartea Domnului și Răscumpărătorului nostru pe crucea Golgotei. Aici este vestită evanghelia deplină, mântuirea deplină și astăzi este și experimentată. Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu nostru acum și în veci. Și tot poporul să spună „Amin”. Aleluia. [...]